

Motion till riksdagen

1989/90:Jo725

av Siw Persson och Margareta Fogelberg

(båda fp)

Sumpskogar

De grundläggande ekologiska kunskaperna om sumpskogarna och deras funktion i landskapet är mycket bristfälliga. Naturvården har tyvärr inte uppmärksammat sumpskogarna och har ingen kännedom om var speciella skyddsvärden finns. Ett tydligt exempel på hur försummad sumpskogen är som våtmark är naturvårdsverkets våtmarksinventering från 1979. Denna redovisar 600 000 ha myr som skyddsvärd, dvs. ca 12 % av totala arealen. För sumpskogen redovisas bara 3 000 ha som skyddsvärd, vilket endast motsvarar 0,15 % av totalarealen. Trots att den årliga exploateringen av myrmark i landet bara torde uppgå till en tiondel av arealen sumpskog som dikas, fortsätter naturvårdsverket i stort sett att lämna sumpskogarna därhän i de pågående våtmarksinventeringarna och koncentrerar sig på öppna myrar.

Förståelsen för att bevara sumpskogar är dålig eller saknas helt. Från allmänhetens synpunkt torde få naturtyper utnyttjas så lite som sumpskogar. De blöta och ofta svårframkomliga sumpskogarna torde bara besökas i samband med jakt eller ibland vid hjortronplockning. Trots det låga intresset för sumpskogarna saknas självfallet inte bevarandevärden. Vid en genomgång av boken "Floravärd i skogsbruket – artdel" visar det sig att av de ca 80 hotade kärllväxterna på skogsmark är 40 mer eller mindre knutna till sumpskogar. Sumpskogarna utgörs dessutom till stor del av s.k. brandrefugier, vilka sällan eller aldrig brunnit. Det innebär att sumpskogarterna troligen anpassat sig till de relativt stabila förhållandena med hög luftfuktighet och skugga som råder i sumpskogen och därför inte klarar ett hyggeskogsbruk. Ett bra exempel på den funktion som en sumpskog kan ha är exemplet med tjäderkycklingarna, som under sina 14 första levnadsdagar tycks vara helt beroende av den animaliska födan som finns i sumpskogarna.

Det måste till mer grundläggande forskning för att belysa våtmarkernas funktion, där de sätts in i ett större ekologiskt sammanhang. Det måste till mer omfattande konsekvenstudier. Inventeringsunderlaget över skyddsvärda objekt (gäller särskilt sumpskogarna) måste bli bättre. De juridiska och/eller ekonomiska möjligheterna att bevara våtmarkerna måste också bli bättre.

Trots att naturvårdslagen 1986 ändrades så att värdefulla sumpskogar, kärr, myrar och andra våtmarker skulle räddas från utdikning dikas nu mer skogs- och myrmark än någonsin förr. Många arter och biotoper drabbas i samma takt.

Hemställan

Mot. 1989/90

Jo725

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om grundläggande forskning, konsekvensstudier samt skydd av sumpskogar.

Stockholm den 22 januari 1990

Siw Persson (fp)

Margareta Fogelberg (fp)